

злато, което туряше подъ загънатата по нѣкога карта, за да бѣде прибрано отъ банкомета. Когато извади отъ торбата послѣдната желтица, Чилиевъ разглади съ прѣститѣ си рошавата си и черна, като въгленъ, коса и извика.

— Тфу! дявола да я вземе! каква лоша карта ми идеше всичко врѣме! Прѣдставете си, осемъ пѣти наредъ ме биха.

Бѣше късно, когато ний се разотидохме, едни умислени, а други, напроотивъ, весели и съ прѣпълнени съ злато джебове.

Чудно нѣщо, какво удоволствие намиратъ хората въ ограбването единъ другиго! си мисляхъ азъ, когато се връщахъ на позицията заедно съ умисления Чилиевъ и веселий Штабсъ-Капитанъ С.

8 Августъ. На разсѣмнувание, на позицията се забѣлѣзваше извънредно движение. Частитѣ на шипченския отрядъ заемаха опрѣдѣленитѣ имъ участъци на позицията, които трѣбваше да отбраняватъ отъ нападението на противника.

Ето, въ общи черти самата позиция:

Тактическия и стратегическия ключъ на шипченската позиция е най-високия ѝ върхъ „Св. Никола“. Тоя върхъ, обаче, не командува всичкитѣ окръжаващи го върхове. Южния му склонъ е мѣчно достъпенъ, тъй като той е каменистъ и отвѣсенъ. Отъ дѣсна страна, на западъ отъ върха „Св. Никола“, върви отъ югъ на сѣверъ единъ доволно дълбокъ и трудно проходимъ долъ, склоноветѣ на който само къмъ югъ сж обраснали съ не висока гора, а къмъ сѣверъ сж съвършенно голи. Този долъ къмъ върха се раздѣля на много долчинки, а особено въ источната му частъ и се разширява въ видъ на вѣтрило. Горнитѣ краища на тѣзи долчинки се сливатъ съ седловината, която служи за водораздѣлна линия между сѣверния и южния басейни. Отъ една такава долчинка, която повече прилича на издѣлбана отъ поройнитѣ дъждове, буйно протича студена, бистра, като сълза, вода. Извора на тѣзи вода се намира не далеко отъ казармитѣ; отъ този изворъ, войницитѣ отъ дѣсния флангъ на пози-